

Sygn. akt V.2 Ka 84/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Monika Machulec

w obecności Ewy Świątkowskiej – Stec Prokuratora Prokuratury Rejonowej

w Wodzisławiu Śląskim

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2018 r.

sprawy: *Ł. P. /P./*

s. M. i G.

ur. (...) w R.

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 20 listopada 2017r. sygn. akt II K 765/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonego Ł. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. B. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 10 (dziesięć) złotych i obciąża go opłatą za II instancję w kwocie 120,00 (sto dwadzieścia) złotych.

IV. zwalnia oskarżycielkę posiłkową od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 84/18

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim uznał Ł. P. za winnego tego, że w dniu 25 września 2016r. w R. poprzez odepchnięcie ręką i przewrócenie się na ziemię M. B., spowodował u niej obrażenia

ciała w postaci złamania szyjki i głowy kości ramiennej prawej, co naruszyło czynności narządu ciała pokrzywdzonej na czas powyżej 7 dni i za to na mocy art. 157 § 1 kk wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Na mocy art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat.

Na mocy art. 46 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci nawiązki przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej M. B. kwoty 4000zł.

Na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 26 września 2016r. godz. 12.50 do dnia 26 września 2016r. godz. 13.30 na wypadek zarządzenia jej wykonania.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązał oskarżonego w okresie próby do pisemnego informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby.

Na podstawie art. 627 kpk oraz § 11 ust. 2 pkt 3 i ust. 7 oraz § 17 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015r. zasądził od oskarżonego Ł. P. na rzecz oskarżycielki posiłkowej M. B. koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1680zł.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 617 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe obejmuje opłatę w wysokości 120zł oraz wydatki w wysokości 1237zł.

Apelację od tego wyroku wnieśli oskarżony i pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej M. B.. Oskarżony w swojej osobistej apelacji zaskarżył wyrok w całości i zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego, naruszenie przepisów kodeksu karnego, błąd w ustaleniach faktycznych i rażąca niewspółmierność kary, a mianowicie przepisu art. 157 § 1 kk przez przyjęcie, iż poprzez odepchnięcie ręką i przewrócenie na ziemię M. B. spowodował u niej obrażenia ciała w postaci złamania szyjki i głowy kości ramiennej prawej, co naruszyło czynności narządu ciała pokrzywdzonej na czas powyżej 7 dni. W oparciu o ten zarzut wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zaskarżył wyrok w pkt 3 na niekorzyść oskarżonego i zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego a to : art. 46 § 1 kk poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie orzeczenia środka kompensacyjnego w postaci obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia za doznane krzywdy, podczas gdy Sąd był zobligowany do orzeczenia tego środka z uwagi na okoliczność, że oskarżycielka posiłkowa złożyła wniosek o zasądzenie naprawienia szkody i zadośćuczynienia , która to szkoda powstała w wyniku zawinionego działania oskarżonego, który przez Sąd został uznany za winnego zarzucanego mu czynu , i która to szkoda istniała w dacie orzekania.

W oparciu o w/w zarzut pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej wnosił o :

1.zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie obok kar wymienionych w jego punkcie 1 i 2 obowiązku naprawienia szkody i zadośćuczynienia , zgodnie z wnioskiem oskarżycielki posiłkowej z dnia 7.11.2017r.

2.zasądzenie od oskarżonego na rzecz M. B. zwrotu wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym wg norm prawem przepisanych

ewentualnie

3.uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Ponieważ wniosek o sporządzenie uzasadnienia złożył jedynie pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej M. B. , sąd odwoławczy zgodnie z treścią art. 423 § 1 a kpk ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku , których apelacja pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej dotyczyła. Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej zarzucając obrazę prawa materialnego tj. art. 46 § 1 kk zarzucił sądowi rejonowemu, że winien był zasądzić od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonej odszkodowania w wysokości 1.160 zł z tytułu zwrotu poniesionych przez nią kosztów związanych ze zdarzeniem, kwoty 20.000 zł tytułem uszczerbku na zdrowiu oraz zasądzenie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę kwoty 9.000 zł. Jednak sąd I instancji zobowiązał pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej w dniu 16 sierpnia 2017 r. aby wykazał co składa się na odszkodowanie w kwocie 1160 zł. Orzekając w przedmiocie środka kompensacyjnego określonego w art.46 § 1 kk sąd winien precyzyjnie ustalić wysokość szkody vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w sprawie o sygn. akt II AKa 108/17 z dnia 27 lipca 2017 r. Skoro zatem sąd rejonowy nie był w stanie ustalić rzeczywistej szkody, obowiązkiem sądu było zgodnie z treścią art. 46 § 2 kk orzeczenie nawiązki. Jak wynika z uzasadnienia sądu I instancji wziął on pod uwagę wysokość uszczerbku na zdrowiu pokrzywdzonej 20%, a także sta zdrowi pokrzywdzonej przed zdarzeniem, jej wiek, wysokość poniesionych do tej pory kosztów leczenia, oraz że musi ona pobierać leki przeciwbólowe i wymaga pomocy drugiej osoby przy czynnościach związanych z prowadzeniem gospodarstwa domowego. Orzeczona kwota nawiązki 4.000 zł przez sąd rejonowy opiera się na kryteriach obiektywnych a nie wyłącznie na subiektywnych odczuciach pokrzywdzonej, ułatwia ona przezwyciężenie ujemnych przeżyć pokrzywdzonej. Podkreślić należy, że pokrzywdzona ma otwartą drogę do dochodzenia wyższych kwot z tytułu popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego w postępowaniu cywilnym. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej i oskarżonego, nie dzieląc przytoczone na ich poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636§ 1 kpk wobec oskarżonego, a w stosunku do oskarżycielki posiłkowej o kosztach postępowania orzeczono na podst. art. 624 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki